

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Neptuni et Delphinum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

ΠΟΡΕΙΑΩΝΟΣ

ἢ Δελφίνων.

ΝΕΡΤΥΝΙ ΕΤ

Delphinum.

Eodem Interprete.

Ν Ε Ρ Τ Υ Ν Ν Σ.

Εὐρεῖ, ὃ Δελφίνου, ὅτι
 αἰ φιλάθρωποι εἰσι, ἢ
 πάλαι μὲν τὸ τῆς Ἰνὸς
 παιδίον ἐπὶ τὸν Ἰσθμὸν ἰκο
 αῖσαι, ἢ ποδὲξάμνοι ἀπὸ τῶν
 Σκιρωνίδων μετὰ τῆς μη
 τρὸς ἰμπρόσθ. ἢ νῦν σὺ τὸ λι
 θαρῶδον ἔχει, τὸν ἐκ Μη
 θύμνης ἀναλαβάν, ἐξ ἡνῆξω ἔς
 Ταύραρον ἀντὶ σκοπῆ καὶ λι
 θάρσ, ἢ δὲ πικρῆς κακῶς
 ἰπὸ τῶν ναυτῶν ἀρπύμορον.
 Δελ. μὴ θαυμάσης, ὃ Πόσει
 δον, εἰ τὸς ἀνθρώπους εὖ ποιῶ
 μιν, ἐξ ἀνθρώπων γὰρ αὐτοὶ
 ἐχθροὶ γινόμενοι. Πο. ἢ μή μοι
 μαί γὰρ Διόνυσος, ὅτι ὑμᾶς
 καὶ ἀναμαχίσαε μετέβαλε,
 δειον χερῶσα δὲ μόνον, ὡσπ
 τὸς ἀπὸς ἰπυγάγετο. ὅπως
 γοῦν τὰ κατὰ τὸν Αἰόνα τῆς
 ἑρ ἐγύετο, ὃ Δελφίνου; Δελ. ὃ
 Πικρανδῶ, οἶμαι, ἔχαιρὸν
 αὐτῶ, ἢ πομπῆς μετεπέμπε
 τὸ αὐτὸν ἐπὶ τῆ τέχῃ. ὃ δὲ
 ἀλυσίας παρὰ τῶ τυραν

LAudo, a rectè facitis
 Delphines, quod semp
 amantes hominū estis.
 Nam olim Inus filium in
 Isthmū portastis, exceptū à
 Scironijs scopulis, unde cum
 matre præcipitatus fuerat: et
 nunc tu citharædo isto Mea
 thymnensi cū ipso ornatu c
 cithara recepto, in Tana
 rū enatasti, neq; passus es in
 dignè à nautis perire illum.
 DEL. Ne mireris, Neptune,
 si hominib. benefacimus: nā
 & ipsi ex hominib. pisces fa
 cti sumus. NEP. Atq; equidē
 qd id reprehendo Bacchū, q
 vos nauali plio superatos ita
 trāformauit, cū deberet eae
 ptuios solū in deditionē accē
 pere: quemadmodū & cete
 ros in potestate redegit. Sed
 quo pacto cū Arione hoc qd
 accidit, sese habet? DEL.
 e Periander iste, puto, dele
 ctabatur homine, ac sepe il
 lū ad se accersabat artis gratia. Ille aut̄ dies id factus à tyran
 no, cone

ἔβ, ἐπεὶ ἔμυσε πλώσας οἰκα-
 σθ, ἐς τὴν Μήθυμναν, ἐπιδή-
 ξαδὶ τὸν πλοῦν. καὶ ἐπιθᾶς
 πορθμαῖσιν ἰσὺς κακῶν ἄν-
 θρωπῶν, ὡς ἔλαξε ποταῦ ἄνων
 χρυσῶν καὶ ἄργυρον, ἐπὶ κα-
 τὰ μίθον τὸ Αἰγαῖον ἐξήρθε,
 ἐπιθελόντων αὐτῶν οἱ ναῦται.
 ὃ δὲ (ἠεροῶ μὲν ἦ ἅπαντα, πα-
 ραίων ὡς σκάφα) ἐπὶ τὰ
 ταῦ μὲν δεδιότα, ἐφθ, ἀπὸ
 τῶν σκοπῶν ἀναλαβόντα με,
 καὶ ἄσπαστα θρωῶν τινα ἐπὶ
 ἐμουῶν, ἐκόντα ἐάσατε ῥίψαι
 ἐμουτόν. ἐπεπρῆσαν οἱ ναῦ-
 ται, καὶ ἀνέλαβε τὴν σκοπῶν,
 καὶ ἦσεν πάνυ διγυρῶς, καὶ ἐπι-
 στρ ἔς τὴν θάλατταν, ὡς αὐτί-
 κα πάντως ἀπεθανέ μιν. ἐγὼ δὲ
 ἦ ἄσπαστον, καὶ ἀναβέβη
 αὐτῶν, ἐξυψηλά μὲν ἔχωρ ἔς
 Τάναρρον. Πο. ἐπανῶ τῆς φρι-
 ζομοσίας: ἄξιον ἦ ἢ μισθόν
 ἀπὸ δεδωκας αὐτῶν ἢ ἀπὸ ἄ-
 σπας.

riurus. Ego verò excepto atque imposito illo, enataui vnâ
 cum ipso in Tanarum. NEP. Laudo & studium erga Musi-
 cam tuum: dignam enim mercedem retulisti ipsi pro
 eo quod auscultāras.

no, concupiuit, nauigando in
 patriam, Methymnam vis
 delictet, spectandas ibi diui-
 tias suas exhibere. Ac con-
 scensa ad trajiciendum nauî
 hominum quorundâ scelera-
 torum, posteaquam cognitus
 est multum auri secum ferre,
 vbi ad mediū fermè Aegæi
 peruentum fuit, insidiari illi
 nauitæ cœperunt. Ille verò
 (nam auscultabam omnia,
 iuxta nauigium natando.)
 Quoniam hoc vobis ita vi-
 sum est, inquit, at me saltem
 assumpto ornatu, & decan-
 tato prius mihi ipsi funebri
 aliquo carmine, volentem
 sinite precipitare meipsum.
 Concesserunt nauitæ. Tum
 ille assumpsit ornatum, &
 cecinit admodum lene ac
 blandum quiddam, atq; ita
 in mare præcipitauit sese,
 tanquam statim omnino mo-

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a RECTE facitis Delphi.] Δελφῶν, Δελφῶν & Delphinus dicitur piscis & maris belua. Delphines ingenti amore homines, præcipuè pueros prosequi solent, & dorso acceptos vltro citroque per mare incolumes vectare ac reducere: qui si quo casu postea intereunt, vocem edunt humanis gemitibus similem, & ipsi tandem merore confecti moriuntur. Refert aliquot exempla nosse Lucianus in nauigio seu rotis, & Plin. lib. 9. cap. 8. musicis harmoniis mirifice demulcentur, vt Plutarch. scribit in lib. septem sapientum. b Inus filium.] Melicertam. Inus fabulam lege Ouid. libr. 3. Metam. Hom. Od. ε. c Exceptum à Scironijs scop.] Qui in Attica sunt post Crommionem ad eam viam qua ab Istmo Megara ducit, & à Sironis insignis latronis nomine dicti sunt, qui ea saxa insidens in viatores prætereuntes sociabat. d Tenarum.] Laconie promontorium, oppidum eiusdem nominis habens, vbi habitum donarium diuissimè in Arionis testimonium: ex are Delphinus cum insidente Arione dextra victoriam prætendente, laua tyram sustinente. e Perriander.] Corinthiorum tyrannus. f Methynnæ.] Lesbii ciuitatem. g Studium erga Musicam.] Mulcentur Delphines & sono & cantu.

IOANNIS SAMBVCI

ANNOTATIONES.

Δελφῶν: Delphinos amatores esse hominum, & ab ali-
quo istorum Arionem eiectum à prædonibus
in mare transfuectum esse.

Mira est Delphinum verè natura, quòd omnes
Sic redamant homines, haudq; perire sinunt.
Euadit mortem Cithara submersus Arion:
Musica nam curas pectora mœsta leuat.

LAUDO, rectè facitis.] Collaudatio à φιλῶν & γωνία Nam
& olim.] Probatio à signis antecedentibus & coniunctis Ec
nunc tu.] Ἄ ποσειδῶν ad vnũ Delphinẽ, qui exportauit Arionẽ.
Ne mireris Neptune.] Δοτὴ τοῦ αἰτιολογῆναι à coniugatis.
Atq; equidè ob id.] μίμνῃς ab iniusto Quemadmodum
& cæteros.] Ἀβ ἐξ ἐμῆλο. Sed quo pacto cū Arione.] πρῶ-
τος οὐδὲν

ερωδωδὴν ad fabulam de *Arione*. Periander iste puto.]
Narratio à persona regis Corinthi. Ac conscensa.] *τι νεα-
 χθόντι*. Nam auscultabam.] *Gell. libr. 16. cap. 19 ex lib. 1.
 Herodoti*. Laudo studium.] *Collaudatio à gratitudine*.

MORTVORVM DIALOGI.

ARGVMENTVM

in eisdem.

Quamquam ex eadem occasione & hi dialogi, quibus inferorum querelæ, iudicia, poenæ, & id genus alia describuntur, exceptis paucis quibusdam, quorum argumenta de suis temporibus sumplisse Lucianus videtur, cum superioribus prognati sunt: alium tamen atque diuersum ab illis finem habent, aliaque momenta docent. Suprà enim amores & affectus deorum tractantur: at hic illud indicatur, atque etiam oculis penè subicitur, quod apud Inferos, & eos iudices, quorum sententiæ post hanc vitam subijciendi omnes sumus, nulla personarum ratio, nulla potentia, diuitiarum, honorum, famæ, aut cuiuscunq; fortunæ estimatio futura est: sed quod omnes, quod ad conditionem attinet, æquales futuri, & pro eo ac quisq; in hac vita se gerit & meretur, supplicium aut præmiu accepturi sumus. Tantum illud quoque non ignorem, Lucianum ex ironia magis pleraque hæc, quam quod ira animo senserit, dixisse videri posse, utpote Epicureum, &, ut ab alijs vocatur, *ἄφορος*, qui neque de dijs, neque de immortalitate animarum rectè quicquam senserit. Veruntamen etiam aliàs, cum de veris moribus philosophorum scribit, ut in Nigriño, Demonaeste, & cæteris quibusdam, eiusmodi se presentis vitæ rebus & actionibus præcipit & tradit, quæ illum haud dubiè de futura quoque non nihil cogitatione ac sensu præcepisse confirmare possint. Vrit autè hæc se habent, digni tamen dialogi isti sunt qui legantur, & ob oculos quæ sepius reuocentur, vel ob hoc solū, ut à cupidita-